

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XVIII. Generali Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum
facultas datur constituendi duos Concionatores in qualibet Provincia, tres
vero in grandioribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

tam, & a Nobis per præsentem etiam, ut præferatur, approbatam præfatam, illorumque respective bonorum, ac rerum, & jurium præfatorum, & aliorum eis nunc concessorum, & pro tempore concedendorum observatione; necnon de quibuslibet molestiis, injuriis, arque damnis, cæterisque tam realibus quam personalibus actionibus præsentibus & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, summarie, simpliciter & de plano, ac sine strepitu & figura Judicis; in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, Justitiæ complementum, occupatores seu detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores, necnon contradictores quoslibet & rebelles quicumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, quodcumque & quotiescumque expediens fuerit, auctoritate Apostolica per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Cum hoc tamen, quod in casu controversiarum cum Episcopis, si ad censuras deveniendum sit, facta tecta esse debeat, & in praxi retineatur dispositio Textus in Capitulo: *Quia Pontificali: de Offic. Judic. Deleg. in 6.* alias, ejusdem Textus forma non observata, censuræ ipsæ nullæ sint eo ipso: quodque in omni processura, quæ extra Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præferatur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentem etiam, ut præferatur, approbatam præfatam, fieri contigerit, antequam ad cujuscumque mandati executionem procedatur, id Ordinario loci notificetur, quodque demum omnia & singula, quæ a Sacris Canonibus ac Constitutionibus Apostolicis, & a Concilio Tridentino præfato quoad hujusmodi Conservatorum facultates statuta sunt, observentur.

Derogatio
contrario-
rum.

§. 79. Non obstantibus tam se. re. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris Nostri, quibus cavetur, ne aliquis extra Civitatem suam vel Diœcesim, & in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur: seu ne Judices & Conservatores, a Sede præfata deputati, extra Civitatem & Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere; sive alii vel alii vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine Diœcesis eorumdem trahere præsumant; ac de duabus dietis in Concilio generali, dummodo ultra quatuor dietas aliquis auctoritate præsentium non trahatur: seu quod de aliis, quam de manifestis injuriis, ac de violentiis, & aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pœnis, in eas, si secus egerint, & in id procurantes, adjectis, Conservatores se nullatenus intromittant: quam aliis quibuscumque Constitutionibus a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostri tam de Judicibus delegatis & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis, editis, quæ jurisdictioni a Nobis, ut præferatur, tradita, aut potestati, ejusque libero exercitio quomodolibet possent in hac parte obstare: aliisque Apostolicis, etiam in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Tarraconen., Herden., Vicen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiarum præfatarum, & Universitatum, ac Collegiorum, ut præferatur, unitarum & translatorem hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, respective statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, respective eis & earum ac eorum cuilibet, ac eisdem Tarraconen., Herden., Vi-

cen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiis, illarumque respective Præsulibus nunc & pro tempore existentibus: necnon earum cujuslibet Capitulis, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis: necnon irritantibus, aliisque decretis præfatis, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu etiam motu patri, etiam Consistorialiter in genere vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus in nostris literis habenda sit mentio specialis, earum tenores eisdem nostris præsentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, pro expressis habentes, illis alias eorumque singulis in suo robore permansuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis Apostolica auctoritate specialiter & expresse, latissime ac plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto, & earum personis, locis, & ordinibus, ac propriis nominibus mentionem.

§. 80. Volumus autem, quod tam in mensuris Sedi præfate reservatis, quam aliis reservationibus & affectionibus Apostolicis pro tempore occurrentibus, ad Canonicatus & Præbendas a Nobis per præsentem, ut præferatur, affectos & affectas, hujusmodi nominati, eorumdem Canonicatum & Præbendam provisionem a Sede Apostolica præfata impetrare; ac solita jura, Datarie & Cancellarie Apostolicæ debita, ut antea, solvere omnino teneantur; alias præsentem nostræ literæ quoad affectionem hujusmodi nullæ sint eo ipso.

Declaratio, quod per Canonatus sic designatos, & conferendos Datarie Apostolicæ suis in iuribus præjudicium non afferatur.

§. 81. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique adhibeatur fides, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

§. 82. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrarum confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum supplementationis, decreti, statuti, abstractionis, voluntatis, unionis, annexionis, incorporationis, translationis, subjectionis, concessionis, indulti, licentiæ, tributionis, constitutionis, deputationis, affectionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigésimo, Pridie Nonas Decembris, Pontificatus nostri anno Primo.

Generali Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum facultas datur constituendi duos Concionatores in qualibet Provincia, tres vero in Grandioribus.

XVIII.

Benedictus XIII. Constitut. dat. 3. Octobr. 1727. Clericis Congregationis Scholarum Piarum, ut Scholarum exercitio valerent incumbere, eis Prædicationis munus interdixit, adempta etiam Superioribus facultate Patentes hujusmodi concedendi Literas.

Dat. die 14.
Dec. 1730.
Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **A**lias pro parte dilecti filii Adolphi a S. Georgio, tunc existentis Præpositi Generalis Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupat. fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod Ven. Servus Dei dictæ Congregationis Institutio prævidens, quam grave damnum Scholarum Piarum hujusmodi exercitio Conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra prædictæ Congregationis Ecclesias habendæ, allaturæ fuissent, in suis Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis tertia part. Cap. VII. de Concionatoribus cavebatur expresse in hæc verba -- Nemo publice prædicabit, nisi a Generali vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus non nisi ex urgentissima causa, & de Provincialis consensu -- & in eadem expositione subjuncta, tamen si successu temporis extra easdem Ecclesias a variis Capitulis Generalibus declaratum fuisset, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi; ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim prævio malo occurreretur; adjecta fuissent, nihilominus experientia magistra dictus Adolphus edoctus, per conciones hujusmodi ministerio earumdem Scholarum tristissimam eversionem imminere, & quod verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra domos memoratæ Congregationis commorantes, scholis addici nequibant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiebant; idem Benedictus Prædecessor ea, quæ per præsertam Constitutionum particulam disposita erant, in posterum firmiter atque inviolabiliter servari, ac ullo modo convelli vel labefactari possent, providere, ac ejusdem Adolpho votis hæc in re favorabiliter annuere volens, præsertam particulam ex Constitutionibus ipsius Congregationis excerptam auctoritate Apostolica perpetuo confirmavit & approbavit: illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjecit: ac omnia & singula per eam disposita inconcussa observari mandavit, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali supradictæ Congregationis facultatem super præmissis dispensandi dicta auctoritate ademit: & alias, prout in ejusdem Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 3. Octobris 1727. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis hujusmodi, Nobis nuper exponi fecit, communis sententia in ea semper fuerit, quod in supradicta Congregatione Religiosi ministerio prædicationis, etiam Adventus & Quadragesimæ tempore, existerent, quemadmodum nonnullis retro abhinc annis in more habuit, ut ex sequentibus Capitulorum Generalium ipsius Congregationis decretis manifeste colligitur, quæ in vim ejusmodi Constitutionum facultatem habent illas mutandi, cum ex sex vocalium partibus, quinque illarum variationi consensum præstent. Primo autem decreto in Capitulo Generali anno 1686. celebrato, ubi nonnulli Religiosi antiani, graduque decorati, observantia amantissimi, qui per plures annos dictum Servum Dei Fundatorem agnoverant ac tractaverant, & de illius sancta mente bene instructi erant super Constitutionum hujusmodi puncto circa

concionatores, decretum & declaratum fuit omnium suffragiis, esse penes Generalem tribuere facultatem concionandi, etiam tempore Adventus & Quadragesimæ extra Ecclesias memoratæ Congregationis: ac in alio Capitulo Generali anni 1718. leguntur hæc sequentia verba, videlicet: Censuerunt Patres Capitulares suffragiis secretis triginta duobus ex triginta tribus, quod nemo ex nostris a P. Generali dispenseretur pro concionibus extra nostras Ecclesias habendis quotidie tempore Adventus & Quadragesimæ, nisi ii, qui non solum scientiarum cursum laudabiliter expleverint, sed etiam in Rethoricæ studiis non mediocriter versati fuerint, & insuper scholas ipsas per octo annos diligenter exercuerint. Antequam vero tale munus publice, ut supra, subeant concionandi, teneantur in principali domo Provinciæ in publico Refectorio vel Ecclesia nostra plures conciones suas Provincialis arbitrio recitare. Attento itaque hoc decreto nonnulli ex prædictis Religiosis tempore Generalatus ipsius Adolphi ad eum recursum habuerunt pro consecutione literarum patentium super facultate concionandi, adducendo, sese octo annorum Scholarum majorum cursum absolvisse, sed quia Institutum, quum omnium instantiis satisfieri vellet, præjudicatum, & ita numerus Magistrorum pro Scholis necessariis diminutus remanebat; & ex alia parte prædictus Adolphus cum a vi commendationum, quæ sibi fiebant, se eximere minime valeret, ejusmodi licentias concedere renebat; eaque de causa rigorosa earumdem Constitutionum observantia per prædictis Benedicti Prædecessoris literas demandata, eidemque Adolpho facultas super præmissis adempta fuit. Quare dictus modernus Præpositus Generalis, ne Instituto prædicto ullo modo præjudicium afferatur, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum modernum Præpositum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & penis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ferie absolventes & absolutum fore sententes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum eidem Præposito Generali duos Concionatores in qualibet, tres vero in Provinciis grandioribus, deputare liceat, dummodo tamen concurrant requisita demandata in Capitulo Generali dicti anni 1718. Cum restrictione tamen, quod idem, & pro tempore existens Præpositus Generalis, Concionatores legitime electos ad exercitium Scholarum hujusmodi juxta formam Statuti constituere possit, quatenus necessitas urgeat; auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & mandamus.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus prædictis Benedicti Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictæ Congregationis, aliisque

quibusvis

Cap. Constitut. de Concionatoribus a Gen. vel Provinc. ap. probandis.

Cui damno esse soleat Scholis Concionatorum multitudo in Congregatione.

Quid a Benedicto XIII. statutum hæc super re: quod supra explicavimus.

Nonnulla Capitulorum Generalium decreta, facultatem Generali pro tempore concedentia. Patentes Concionatoris Literas dandi &c.

Quare a Benedicto his derogatis.

SS. D. No. stri Sententia.

Præsentium Literarum firmitas.

Obstantium derogatio.

quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Decembris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. mensis Decembris Tass. 16.

XIX.

Extensio Indulgentiæ perpetuæ in diebus Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli pro Ecclesiis Monialium Angelicarum nuncupat. Congregationis Sancti Pauli, Ordinis Sancti Augustini &c. Barnabitarum Mediolanen. Civitatis.

Hujusmodi Indulgentiam Ecclesiis hujusce Congregationis concessit Innocent. XI. anno 1677. die 2. Decembris Constitut. XXIII in Tom. XI. pag. 219. Cælestium munerum &c. eamque ad Monialium ejusdem Institutii Ecclesias extendit Successor Innocentius XII. anno 1697. die 14. Decembris, quæ in nostro Bullario non reperitur.

C L E M E N S P A P A X I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 22.
Dec. 1730.
Pont. An. I.

Exordium.

Commissi Nobis cælestis Apostolatus officii ratio exigit, ut paternam sacrarum Virginum, quæ, oblitæ Populum suum & domum Patris sui, Divinis obsequiis se se sub suavi Religionis jugo devoverunt, curam gerentes, illarum religiosæ quieti, & felici progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XI. Prædecessor Noster omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis Sancti Pauli decollati, Barnabitarum nuncupatorum, tam eatenus erectis quam imposterum quancumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Conversionis & Commemorationis ejusdem Sancti Pauli Apostoli festis diebus a primis vespere usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem perpetuis futuris temporibus misericorditer in Domino concessit.

§. 2. Ac subinde rec. mem. Innocentius PP. XII. Prædecessor etiam Noster, supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis dictæ Congregationis, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam & remissionem a memorato Innocentio XI. Prædecessore concessam, ut præfertur, ad omnes & singulas Ecclesias Monialium ejusdem Congregationis similiter tam erectas quam imposterum erigendas, & ubicumque locorum existentes, in perpetuum extendit & ampliavit, & alias prout in ipsorum Innocentii XI. die 11. Decembris 1677. & Innocentii XII. Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 14. pariter Decembris 1697. respective expeditis, quarum tenores præsentibus

pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, haberi volumus, uberius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus postquam Ecclesia sub titulo ejusdem Sancti Pauli Monasterii Monialium Angelicarum nuncupatarum Congregationis ipsius Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. vigore enarratarum Innocentii XII. Prædecessoris literarum plenaria Indulgentia, & peccatorum remissione, sic per eum extensa, spatio plurium annorum pacifice potita & gavisa fuerat, novissime motum fuisset dubium ab aliquot ex dictis Monialibus: Num ejusmodi extensio Ecclesiam præfatorum Monasterii comprehenderet; quod postmodum propositum in Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum, per unius dumtaxat voti sive suffragii præponderantiam negative resolutum fuit cum subsæcra approbatione piæ mem. Benedicti XIII. Prædecessoris quoque nostri, qui causam amplius non proponi mandavit: cumque negativa resolutione, aliisque præmissis non obstantibus, adhuc locus esse dubium prædictum ulterius discutiendi, seu ad novam trutinam revocandi: ex hac vero lite seu controversia, non modica animorum dissidia ac perturbationes in Monasterium prædictum invecta fuerint, quæ non modo de præsentibus adhuc ibidem vigent, sed si eandem litem seu controversiam diutius agitari ac perdurare contingeret, progressu temporis facile augeri & ingravescere possent.

§. 4. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra, qua animarum saluti & tranquillitati prospicere tenemur, sollicitudine; necnon sincero, quo eandem Moniales Angelicas prosequimur paternæ charitatis affectu, quamcumque ab eis occasionem dissentionum, quæ Divino Cultui summopere perniciosæ forent, ipsisque Monialibus ad apicem perfectionis, ad quam per emissorum ab eis votorum semitam contendere debent, assequendam, impedimento essent, prorsus submovere volentes: præviaque matura deliberatione nostra, litem ac controversiam prædictam, cujus statum & merita, aliaque etiam necessario exprimenda, præsentibus quoque pro plene & sufficienter expressis ac specificatis haberi volumus, a supradicta Congregatione Cardinalium, aliisque Tribunalibus quibuscumque ad Nos harum serie avocantes, ac penitus & omnino extinguentes, Indulgentiam & peccatorum remissionem in diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli ad Ecclesias Monialium dictæ Congregationis, ab ipso Innocentio XII. Prædecessore, sicut præmittitur, extensam, ac desuper expeditas ejus literas prædictas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac, quatenus opus sit, Indulgentiam & peccatorum remissionem, ac Innocentii XII. Prædecessoris literas præfatas, tam ad dictam Ecclesiam Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. Monialium, Angelicarum nuncupatarum, Congregationis ejusdem Sancti Pauli Ordinis Sancti Augustini, quam ad alias omnes & singulas Ecclesias hæcenus erectas & deinceps erigendas, & ubicumque existentes, Monialium Angelicarum hujusmodi, quæ de præsentibus vivunt, ac deinceps vivent sub Regula ipsius Sancti Augustini, ac servant ac servabunt Constitutiones particulares jussa Sancti Caroli Borromei compilatas, ex seu super Constitutionibus dictorum Clericorum Regularium pro Congregatione Monialium Angelicarum Sancti Pauli sub hoc expresso titulo seu denominatione ab eodem S. Carolo approbatas, ac successive a bon. mem. Federico, dum viveret, S. R. E. præfate Cardinali Borromæo nuncupato; hujus Sanctæ Sedis auctoritate confirmatas; itaut omnes & singuli utriusque sexus Christifideles, qui vere similiter pœnitentes & confessi, ac Sacra Com-

A. S. Indulgentiarum Congreg. decretum antea, sub hac extensione hocce Monasterium non comprehendit.

Ei itaque a S. S. D. N. benigne indulgetur cum omnimoda extensione &c.

Indulgentia hujusmodi ab Innocentio XI. concessa.

Ab Innocentio XII. ad Moniales quoque extensa.

munione